

הכנסת

**הכנסת העשרים
מושב שלישי**

**פרוטוקול מס' 361
מישיבת ועדת הפנים והגנת הסביבה
יום שלישי, כ"ה בשבט התשע"ז (21 בפברואר 2017), שעה 11:00**

סדר היום:

הצבת דוכנים מסביב לאתר קבר הרשב"י במירון

נכחו:

חברי הוועדה:

דוד אמסלם – היו"ר
אכרם חסון

חברי הכנסת:

יואב בן צור
יצחק וקנין
אורי מקלב
מיכאל מלכיאלי

מוזמנים:

שאלו בטיש	—	קמ"ט דתות, המשרד לשירותי דת
מעין שפ	—	אגף רישוי עסקים, משרד הפנים
סנ"צ קלוד גוגנהיים	—	ע' יועמ"ש, משטרת ישראל, המשרד לביטחון פנים
שבתי גרברצ'יק	—	חטיבת הדוברות, משטרת ישראל, המשרד לביטחון פנים
מיכה טובול	—	ראש ענף רישוי ואבטחה, המשרד לביטחון פנים
אלון רוזן	—	ע' יועמ"ש מחוז צפון, משטרת ישראל, המשרד לביטחון פנים
דני סידא	—	המשרד לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל
שמואל בן ציון רבינוביץ'	—	רב הכותל המערבי והמקומות הקדושים
יוסף בלוך	—	נהג רב הכותל והמקומות הקדושים
יוסף שוינגר	—	מנכ"ל המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים
שלמה שלוש	—	מנהל אתר קבר הרשב"י, המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים
ישראל דרעי	—	ממונה אזור צפון, המרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים
אליהו דדוש	—	יו"ר המועצה הדתית מרום הגליל
דב קפלן	—	ועדת החמישה לניהול קבר הרשב"י במירון
דוד ברנס	—	עו"ד, ועד סוחרים
שלום אהרון	—	עו"ד, ועד סוחרים
שי אלפי	—	בעל דוכן, ועד סוחרים
יוסף דגני	—	בעל דוכן, ועד הסוחרים
משה בן סימון	—	בעל דוכן, ועד הסוחרים
מרדכי אפטה	—	בעל דוכן, ועד הסוחרים

מנהל/ת הוועדה:

לאה קריכלי

רישום פרלמנטרי:

ר.ל., חבר תרגומים

הצבת דוכנים מסביב לאתר קבר הרשב"י במירון

היו"ר דוד אמסלם:

בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הפנים והגנת הסביבה בנושא הצבת דוכנים מסביב לאתר קבר הרשב"י במירון. האם יש מישהו שרוצה להציג את הנושא או שאני אדבר עליו?

יואב בן צור (ש"ס):

תתחיל אתה ואנחנו אחר כך נגיב.

היו"ר דוד אמסלם:

אני קיבלתי מספר פניות מכל מיני גורמים בארץ לגבי הנושא של התנהלות שם, גם בנושא של הדוכנים, גם בנושא של הניקיון וכו', אז אני אמרתי שאני אקיים דיון ואביא את כל הגורמים. מבחינתנו הרשב"י הוא אחד האתרים הקדושים במדינת ישראל וגם המבוקרים, לדעתי אחרי הכותל, מקום שני, לא שאנחנו עושים דירוג - - -

יואב בן צור (ש"ס):

עושים. זה לא דירוג ברמה, אלא דירוג במספר המבקרים.

היו"ר דוד אמסלם:

אני אומר בגדול, בסך הכול יש לנו אתרים מקודשים לעם היהודי, ולא רק לעם היהודי, יש אתרים נוספים אחרים מעדות אחרות, אנחנו מכבדים את כל האתרים, אז אני אמרתי שנעשה דיון בענין הזה כדי לצאת בסופו של דבר, בסוף הדיון, כשאנחנו לפחות מדברים ומנסים לכוון לזה שאתר הרשב"י יהיה אתר יותר מכובד מהיום, יותר נקי, יותר אסתטי, ייתן שירות לכל האנשים שבאים לקבל שם שירות וכמובן, אני אומר את זה באופן חד משמעי ובאופן קטגורי, אני גם מתייחס לדוכנים שם. הייתי הרבה שנים בעירייה והיו לנו הרבה דוכנים שהיינו מאפשרים אותם לאנשים, בסופו של דבר, יש שם גם צורך בדוכנים ויש גם אנשים שמתפרנסים מזה, רק צריך להסדיר את הכול שיהיה מכובד ובסך הכול התוצאה יכולה להיות בסופו של דבר, ולשם אני מושך, שכולם ייהנו. זאת אומרת שגם יהיו - - -

יצחק וקנין (ש"ס):

זה נהנה וזה לא חסר.

היו"ר דוד אמסלם:

זה נהנה וזה נהנה ויש לנו יותר קידוש שם שמים במקום כשאנחנו מכבדים את האתרים. יש לנו נטייה באופן בסיסי, ואני יכול להראות לכם את זה בהרבה אתרים בירושלים, לא להשקיע כסף, מה שלא מכניס כסף לא משקיעים בו כסף, לא משנה מה. אני חושב שכאן אנחנו צריכים לצאת מחוץ לקופסה, אם צריך ללחוץ גם על המערכות להעמיד תקציבים לטובת העניין אז נעמיד. היות ואני לא מצוי כל כך בנושא הזה אז הייתי מציע, כבוד הרב, אתה רוצה?

שמואל בן ציון רבינוביץ':

שלמה שלוש.

היו"ר דוד אמסלם:

שלמה שלוש, מה התפקיד שלך, שלמה?

שלמה שלוש:

מנהל האתר.

היו"ר דוד אמסלם:

מנהל האתר, אחלה, אז בוא נתחיל איתך. תן לנו רקע קטן, אחרי כן נעבור לח"כים וכמובן לשאר החברים ולמשטרה. בבקשה, שלמה. אני מברך על ההשתתפות של הרב רבינוביץ', זה דבר שהוא נדיר פה, אנחנו לא מביאים את הרב לכל דיון וכשאמרתי לו שאני עושה את הישיבה הוא אמר לי, 'דודי, אני מפנה את כל הזמן ואני בא'. תודה כבוד הרב.

שלמה שלוש:

זה לא סתם שהוא מפנה את כל הזמן, באמת ראשו ורובו במירון. או לא רובו, אני לא יודע, אחר כך בכותל יצעקו, אבל הוא משקיע המון המון מאמצים בנושא ואכפת לו מאוד.

קריאה:

כדאי הוא רבי שמעון.

יוסף בלוק:

כדאי הוא רבי שמעון, שיסמכו עליו גם שלא בשעת הדחק וכל שכן בשעת הדחק. בכל מקרה, אנחנו מדברים על נושא שיש שם, חזית הכניסה של האתר מכוסה היום בהמון המון שטח של בסטות, דוכנים, לא יודע איך תקרא לזה, קיוסק של אוכל וכל מיני דברים מהסוג הזה, חלק זה תשמישי קדושה. חוץ מאחד שהוא ותיק, שהיה לו קיוסק מלפני כן, הוא מוסדר והוא רשמי, כל היתר זה איזושהי התנחלות, לאט לאט, זוחלת, כל פעם עוד משהו מקבל אישור מהמועצה, משהו על גלגלים, משהו ככה, משהו ככה וזה זוחל וגדל וגדל. בסך הכול, כמו שאמרתי, יש חשיבות גם לדוכנים, יש חשיבות לאוכל, יש פרנסה, יש הרבה דברים חשובים אבל לא יכול להיות שזה יהיה בחזית של הכניסה.

היו"ר דוד אמסלם:

קודם כל, שלמה, בכמה בסטות מדובר?

שלמה שלוש:

יש בסטה אחת יותר גדולה מהמקום הזה.

היו"ר דוד אמסלם:

שאלתי כמה, לא שאלתי מה הגודל של כל אחת.

שלמה שלוש:

יש אחת, חמש שהפכו להיות אחת ויש עוד ארבעה חמישה דוכנים.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, אתה מדבר אתי בסך הכול על חמישה ששה דוכנים.

שלמה שלוש:

אנחנו מדברים על דוכן אחד גדול שהוא כמו חמישה ועוד - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הוא הוותיק או שהוא גם התפתח בשנים האחרונות, הגדול?

שלמה שלוש:

הוותיק היה רבע מזה או שליש מזה והוא גדל וגדל.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שזה הוותיק שהתפתח.

שלמה שלוש:

זה לא הוא עצמו. לא משנה, מי ש - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא משנה, עזוב, אני מדבר כרגע על המבנה. דרך אגב, כמה שנים אתה עובד באתר?

שלמה שלוש:

שלושים שנה.

היו"ר דוד אמסלם:

ממתי ההתפתחות הזו? תן לנו קצת היסטוריה לגבי הדוכנים. מתי הדוכן האחרון - - - אני הבנתי שיש אבולוציה.

שלמה שלוש:

לפני חצי שנה נבנה דוכן חדש.

היו"ר דוד אמסלם:

ומה עשית אתה? אתה מנהל האתר, לא?

שלמה שלוש:

פניתי למועצה, הבנתי שהם לוחצים, בקיצור, לא יודע איך, אבל מהמועצה כן נתנו לו אישור.

היו"ר דוד אמסלם:

מה זה לא יודע איך? למה, האתר הוא של המועצה?

יצחק וקנין (ש"ס):

שטח שיפוט.

שלמה שלוש:

הוא שייך לשטח השיפוט של המועצה.

היו"ר דוד אמסלם:

יכול להיות. אני אספר לך ששטח השיפוט של הכותל הוא ירושלים, אני מניח שעיריית ירושלים לא נותנת אישורים בכותל. העירייה גם לא יכולה לתת אישור באתר שהוא לא שלה, גם אם הוא ציבורי.

שלמה שלוש:

אני לא יודע אם יש הגדרה ברורה של מה הוא השטח של האתר ומה לא.

יואב בן צור (ש"ס):

דודי, תבדיל בין האתר לבין השטח.

אורי מקלב (יו"ר ועדת המדע והטכנולוגיה):

יש מפה סטטוטורית.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה, חבר'ה, לא להפריע לי. תסמכו עליי שאני מכיר את השאלות. אחרי כן, בסוף - - -

אורי מקלב (יו"ר ועדת המדע והטכנולוגיה):

היית שותף לפינוי של הדוכנים ממחנה יהודה?

היו"ר דוד אמסלם:

כן. שלמה, האתר עצמו, תחת איזה כובע הוא מנוהל שם? מי מינה אותך?

שלמה שלוש:

ועדת החמישה.

היו"ר דוד אמסלם:

של משרד הדתות?

שלמה שלוש:

לא, זו ועדה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא חשוב, המדינה?

שלמה שלוש:

בית המשפט העליון ממנה ועדת חמישה שהיא תנהל את האתר.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל זה מטעם המדינה?

שלמה שלוש:

מטעם ההקדשות. יש הקדשות שהם מנהלי האתר בטאבו. היו ויכוחים בין ההקדשות ואז בית המשפט העליון קבע ועדה מתוך כל ההקדשות, שינהלו את האתר.

קריאה:

הוא רק מנהל של הקבר, הוא לא מנהל האתר.

היו"ר דוד אמסלם:

האתר הזה, מה הוא כולל?

שלמה שלוש:

יש חלקים וחלקים. חלק אחד הוא בסמכות של ועדת החמישה, שזה חלקות 12 ו-70, שזה הקבר עצמו והחצר מסביבו.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה מדבר אתי על החצר, שלמה, החצר היא כפופת תכנית? יש תכנית? יש תב"ע במקום? כשאתה אומר חצר, האם אתה קובע איפה החצר?

שלמה שלוש:

לא, זו חלקה מסוימת, זה מוגדר בטאבו.

היו"ר דוד אמסלם:

האם בטאבו מוגדרת החלקה הספציפית שאנחנו מזהים אותה?

שלמה שלוש:

כן, זו לא החלקה שעליה הם נמצאים.

היו"ר דוד אמסלם:

לא חשוב, אני מדבר באופן כללי. מה קורה בחלקות הסמוכות? למי הן שייכות?

שלמה שלוש:

רובן הגדול למדינה.

יצחק וקנין (ש"ס):

קק"ל.

שלמה שלוש:

קק"ל, המדינה, או המינהל, ואני לא יודע מה עם החלק שנמצא בתוך השטח של מושב מירון, הוא שייך ל

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שאתה לא יודע.

שלמה שלוש:

לא.

היו"ר דוד אמסלם:

אף פעם לא בדקת את זה.

שלמה שלוש:

לא בדקתי בעלויות. אני יודע שזה משבצת מושב מירון.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה מדבר אתי על האתר, הרי אתה מנהל האתר, מה בדיוק השטח שאתה אמור לטפל בו לדעתך, מבחינת האחראיות שלך כמנהל?

שלמה שלוש:

כמנהל האתר אנחנו לא מנהלים רק את אותו 12 ו-70, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם מקומות קדושים, כשהמרכז למקומות קדושים באיזושהי צורה אחראי גם על החלקות הנוספות מסביב. אנחנו גם מטפלים בחניונים שקשורים לאתר שהם לא בחלקות 12 ו-70 ומטפלים בכל הקומפלקס הזה שנקרא אתר הרשב"י, מירון.

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו יודעים להסביר את הקומפלקס?

שלמה שלוש:

מההר, ממנו והלאה.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שאתה מטפל בכל ההר.

שלמה שלוש:

כשצריך, מה שנקרא שמירה, ניקיון ותחזוקה. דברים כאלה כן.

היו"ר דוד אמסלם:

אני אתקדם עוד צעד. תגיד לי, שלמה, התקציבים שלך מאיפה מגיעים?

שלמה שלוש:

מגיעים מהמדינה דרך מקומות קדושים.

היו"ר דוד אמסלם:

לא משנה, לא שאלתי דרך איפה. לפי מה שאתה אומר כרגע, מדובר על אתר שהוא בעצם הקדש, אמרת חמש הקדשות, יש את הוועדה, לא ועדה, בג"צ, לא בג"צ, עזוב את זה בצד, מינו אותך והמדינה מתקצבת את זה. אם מותר לשאול, כמה מתקצבים אותך?

שלמה שלוש:

כמה התקציב לשנה?

היו"ר דוד אמסלם:

כן.

שלמה שלוש:

היו"ר דוד אמסלם:

אתה לבד עובד שם או שיש לך עוד אנשים?

שלמה שלוש:

בוודאי, יש עוד הרבה אנשים.

היו"ר דוד אמסלם:

צוות?

שלמה שלוש:

בתור מה אתה מדבר? יש עובדי שמירה, יש עובדי ניקיון.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, יש עוד צוות אנשים שעובד אתך.

שלמה שלוש:

ודאי, יש 'מקומות קדושים', שגם הם מחזיקים שם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

כשהמדינה נותנת לך את הכסף - - -

שלמה שלוש:

היא לא נותנת לי, היא נותנת ל'מקומות קדושים', לאתר היא מביאה את הכסף.

היו"ר דוד אמסלם:

אז יש תכנית עבודה מסודרת? הרי המדינה לא מתחזקת שטחים שהם לא שלה. אני אגיד לך לאן אני מושך. בתשובות שלך לגבי הנושא של הסמכויות של המדינה לגבי האתרים, השטח, אני מרגיש שאתה לא נעול. אתה אומר: 'שמע, יש את הקבר', שזה ברור, החלקה, 'יש מסביב עוד חלקות. אני לא יודע של מי הן. רובן של המדינה, חלק אולי של הר מירון, חלק פה וחלק שם' - - -

שלמה שלוש:

לא, לא, בוא נעשה רגע סדר.

היו"ר דוד אמסלם:

תן לי רק שנייה. ואתה יודע, 'יש לנו חניונים', בקיצור, 'אנחנו מטפלים בכל ההר'. דרך אגב, אני לא מכיר שיטה כזו. כשאני החזקתי את כל השטחים בעיריית ירושלים בתוקף תפקידי אז קודם כל הייתי בודק אם שלי או לא שלי. קודם כל בודק, עושה קצת מודיעין, על מה אנחנו הולכים. לכן, אני מצפה ממך, כמנהל האתר, קודם כל שתדע בכלל מה אתה מנהל, ברמה הרשמית, לא בהיסטוריה. יכול להיות שאתה באת והיה לפניך מנהל אחר, עשה לך סיבוב באוטו, אז לא היו ג'יפים, אמר לך: 'הנה, כל זה שלנו', אבל בסופו של דבר - - -

שלמה שלוש:

זה לא בדיוק ככה, רגע, אני אסביר לך. כמו שאמרנו יש שתי חלקות 12 ו-70, שהן בסמכות ועדת החמישה והן בניהול של ועדת החמישה. חוץ מזה יש גם את החלקות של המדינה, שהן בסמכות או באחריות וטיפול של המרכז הארצי לטיפול מקומות קדושים. כיוון שאנחנו עובדים בשיתוף פעולה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

המרכז הזה, אצל מי הוא חונה? משרד הדתות?

שלמה שלוש:

כן.

יצחק וקנין (ש"ס):

המנכ"ל פה.

היו"ר דוד אמסלם:

המנכ"ל פה, עוד מעט נשאל אותו. מי זה המנכ"ל?

יצחק וקנין (ש"ס):

שווינגר.

היו"ר דוד אמסלם:

סלח לי, אבל אני לא מכיר. נעים מאוד.

יוסף שוינגר:

נעים מאד.

שלמה שלוש:

כיוון שהעובדים של האתר מקבלים את התקציב שלהם דרך 'מקומות קדושים' בכל מקרה, אז כיוון שגם החניונים האלה הם באחריות של 'מקומות קדושים', אז העובדים של האתר הם גם עובדים בניקיון וסדר של החניונים האלה. 'מקומות קדושים' גם משפצים את זה, טיפלו בזה, טיפחו את השטח, הכול.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שהמרכז למקומות קדושים, בגדול, אתה אומר, מבחינת האחריות הישירה בעצם כל השטחים מסביב כפופים אליהם ברמת הניהול, להוציא את הקבר עצמו, שזה עם ועדת החמישה, ואתם, בגלל שאתם כבר נמצאים שם אז אומרים לכם, 'טפלו גם באזור'?

שלמה שלוש:

ביחד, כן, כיוון שזה תקציב של 'מקומות קדושים'. זה אותו דבר. זה לא קשור לבסטות.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. הדיון שלי כאן כרגע הוא לא רק על הבסטות. אני לא עושה דיון פה על ארבע בסטות. אתה אולי כיוונת לשם, אבל אני רוצה להבין את כל הקומפלקס, את כל המרחב שם, מה קורה. דרך אגב, כשאתה משפץ את הקבר – מי בעצם מממן אותו?

שלמה שלוש:

בדרך כלל תרומות.

היו"ר דוד אמסלם:

המדינה לא מממנת חלק מזה?

שלמה שלוש:

את השיפוצים? לא.

היו"ר דוד אמסלם:

רק את האחזקה?

שלמה שלוש:

האחזקה השוטפת, כן.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה רוצה ליזום איזשהו מהלך פיתוח, איך זה עובד? כשאתה רוצה לעשות מהלך פיתוח, גם של הקבר וגם סביבו, אז מה? אתה מכין לעצמך תכנית ואתה הולך ומוצא תורמים בעולם?

שלמה שלוש:

מה זאת אומרת? יושב צוות של ההנהלה, הרב רבינוביץ' ואנשים מטעמו, אנחנו, רואים מה צריך לעשות, מכינים תכנית ופונים לתורמים.

היו"ר דוד אמסלם:

זה נראה לך סביר שקבר הרשב"י צריך להיות ממומן מתורמים?

שלמה שלוש:

הוא לא ממומן בשוטף שלו.

היו"ר דוד אמסלם:

לא ממומן בשוטף. נניח שהרב רבינוביץ', כרב של הכותל וכאחראי, מחליט שהוא רוצה לעשות שינוי ברחבה לטובת עם ישראל. נניח, עושה, מעביר תכנית, לוקח אדריכל, מעביר את כל המוסדות התכנוניים, נראה לך שהוא צריך להסתובב בעולם ולחפש תרומות? זה הכבוד שלנו כיהודים? אנחנו? מה, אנחנו כל היום רק מחפשים תרומות? אנחנו מדינה, נשמה, יש לנו עוד כמה לירות. את האצטדיונים פה במדינת ישראל בונה המדינה אז קבר הרשב"י לא נבנה אותו, אנחנו, כמדינה? בכלל הכבוד הלאומי, גם אם רוצים תורמים. דרך אגב, אני מניח שאם מישהו ירצה לתרום לכותל ולקחת איזה שם על הכותל, יגידו לו 'לא, לך תתרום בבית הכנסת בחולון, בבת ים, אין בעיה', לא בכותל, הכותל הוא של כל עם ישראל. קבר הרשב"י הוא של כל עם ישראל, לא רק של היהודים שגרים פה.

אבל זה דיון אחר, בוא נתקדם. אתה הכתובת שאני מדבר איתה, אבל כרגע זה לא חונה במגרש שלך. אז עכשיו, מה לדעתך צריך לעשות שם, שלמה?

שלמה שלוש:

לדעתי צריך להסדיר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

כשפנית בזמנו אל המועצה, מי המועצה שמנהלת את זה?

שלמה שלוש:

אני פניתי אל ראש המועצה.

היו"ר דוד אמסלם:

איזו מועצה זו?

קריאה:

מרום גליל.

היו"ר דוד אמסלם:

היא נמצאת פה?

דני סייידא:

אני מייצג גם את המועצה.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה פנית למועצה, אמרת להם, 'תקשיבו, רבותי, אתמול בלילה בא מישו ושם בסטה חדשה שלא הייתה'. מה ענו לך?

שלמה שלוש:

'אנחנו נטפל בזה', 'אנחנו נבדוק, אנחנו נטפל'.

היו"ר דוד אמסלם:

אין בעיה, חיכית שבוע.

שלמה שלוש:

או, 'הוא רק על גלגלים', 'הוא הולך, הוא חוזר'.

היו"ר דוד אמסלם:

חיכית שבוע, מה עשית אחרי זה?

שלמה שלוש:

אז עוד הפעם, 'הוא על גלגלים, הוא לא קיבל אישור, הוא רק על גלגלים, הוא עובר ממקום למקום'. ככה זה נגרר, עד שבסוף הוא מקבל אישור.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי, זאת אומרת שהעירייה בעצם נותנת אישורים, זה מה שאתה אומר, המועצה האזורית נותנת אישורים לבעלי זוכנים להציב אותם בשטחים שהם לא שטחים של העירייה.

שלמה שלוש:

אני לא יודע אם שטחים של - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אמרת קודם שזה של המדינה, מסביב וכו'.

שלמה שלוש:

אני אמרתי שבשטח שהוא שהבסטות האלה מונחות, אני לא יודע.

היו"ר דוד אמסלם:

ולא מצאת לנכון, שלמה, לבדוק של מי השטח של אותן בסטות? עזוב את כל ההר, הרי זה מפריע לך.

שלמה שלוש:

חלק אחד אני יודע שהוא בבעלות פרטית, שהתרחב, אמרנו, שזה היה של - - - כל היתר הם רשמית על גלגלים או משהו כזה, כך שהם בכלל לא אמורים להיות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

שלמה, תודה. מי שרוצה לדבר שיבוא להירשם פה. המועצה, איך התנהל שם האירוע? שמעת את שלמה, מה אתה אומר?

דני סייידא:

אני אומר שזו פחות או יותר רוח הדברים, אבל יש הפרדה ברורה בין מתחם הקבר לבין כל המרחב מסביב, כשהמרחב מסביב מתנהל על ידי המרכז הארצי לפיתוח מקומות קדושים. ולגבי השאלה האחרונה של הרוכלות, כמו שאמר קודמי, ישנו מקום אחד שהוא רוכלות קבועה וקיימת מקדמא דנא וישנם עוד שני רוכלים שהם רוכלות ניידת, על גלגלים, שמקבלים אישורים מעת לעת מהמועצה.

היו"ר דוד אמסלם:

אתם נתתם להם אישורים?

דני סייידא:

המועצה נתנה להם, מי שנמצא שם מקבל אישורים לרוכלות זמנית.

היו"ר דוד אמסלם:

כן, אבל אני שואל שאלה. המועצה, אתה חושב שיש בסמכותה לתת אישורי רוכלות על שטחים שהם לא שלה?

דני סיידא:

קודם כל, השטחים האלה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

שלכם?

דני סיידא:

לא, של המועצה, אבל בסמכות המועצה לתת - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אני אתן לך דוגמה. גם החצר שלי בבית היא בתחום השיפוט העירוני, האם עולה על דעתך שראש העיר יבוא ויגיד למישהו, 'לך תציב בסטה בחצר של דודי אמסלם'?

דני סיידא:

אבל זה לא חצר פרטית, אלה שטחים של המדינה.

היו"ר דוד אמסלם:

שטחים של המדינה הם בדיוק כמו השטחים שלי בבית. המדינה מרשה לך? אני שואל, אני רוצה להבין איך זה מתנהל. יכול להיות שאצלכם שם יש כללים אחרים באזור ואני לא יודע עליהם.

דני סיידא:

כל האישורים שם כפופים לאישור של היועץ המשפטי של המועצה האזורית.

היו"ר דוד אמסלם:

הוא פה?

דני סיידא:

לא, הוא לא הוזמן. גם אני, רק בדרך ראש המועצה ביקש ממני שאם יישאלו שאלות לרשות אז הוא הסמיך אותי לדבר בשמו.

היו"ר דוד אמסלם:

אין בעיה, רק תן לנו תשובות שאתה יודע.

דני סידא:

הבאתי לך את התשובות שאני יודע.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי, מה שאתה לא יודע אתה לא יודע.

דני סידא:

מה שאני יודע אני עניתי, מה שאני לא יודע לא עניתי.

היו"ר דוד אמסלם:

ועד הסוחרים. מה השם?

שלום אהרון:

שלום אהרון. נמצאים אתי פה עוד כמה סוחרים שגם להם יש דוכנים.

היו"ר דוד אמסלם:

אני מבין שמדובר בסך הכול במצטבר בחמישה חבר'ה, לא? אחד גדול ועוד ארבעה קטנים, כך אני מבין, שרק לפני חצי שנה בא האחרון.

שלום אהרון:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

קודם כל, ככה, לפני כן, שלום, בוא תן לנו סקירה קצרה, ממתי הדוכנים האלה התמקמו שם?

שלום אהרון:

אני מציע, נמצא לידי שי אלפי, שמכיר את זה עשרות שנים.

היו"ר דוד אמסלם:

אין בעיה, שי, ספר לנו רק איך זה התפתח, מהווייתק ועד האחרון.

שי אלפי:

שלום לכולם, בוקר טוב. החלק שלנו באתר, שלוש נמצא שם שלושים שנה, אנחנו הראשונים שהתחילו להתעסק שם באיזושהי רוכלות זה לפני יותר מעשרים שנה.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת עד לפני עשרים שנה לא היה שם כלום, שום בסטה?

שי אלפי:

היו רוכלים שהזדמנו למקום והלכו, אבל לא נבנה משהו קבוע.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אבל משהו קבוע, הכוונה לבסטה על גלגלים שפנצ'רו לה את הגלגלים ונשארה במקום.

שי אלפי:

בדיוק, שזו ההתחלה של הסיפור. הדבר הזה מלווה אצלנו, אני מפריד את עצמי מהסיפור שהוא סיפר על העגלה האחרונה שהייתה שם או כל מיני עגלות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, נשמה, בוא תענה לי. עזוב.

שי אלפי:

אני עונה לשאלה, מה שהוא אמר, הוא הסביר את זה נכון, אנחנו גוף של חמישה רוכלים שהתאגדו ביחד.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה אומר שהתאגדתם ביחד הכוונה לצורך הדיון, אתם שותפים?

שי אלפי:

אנחנו שותפים.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת אתם בעצם חמש בסטות שהן בסטה אחת.

שי אלפי:

אפשר לקרוא לזה ככה ממש.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

שי אלפי:

לצורך העניין הזה, אנחנו יושבים כבר הרבה מאד שנים במתחם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

מי זה 'אנחנו', כל החמישה?

שי אלפי:

החמישה, אני מדבר רק בשם החמישה.

היו"ר דוד אמסלם:

ממתי הייתם שם, כל החמישה?

שי אלפי:

מתחיל לפני עשרים שנה, יש לי ניירות.

היו"ר דוד אמסלם:

שכל החמישה באו או רק אחד?

שי אלפי:

זה אותו דבר. התחלפו אנשים אבל אלה אותם אנשים שעושים את אותה מטרה ועושים את הכסף אותו הדבר, מדובר במאתיים משפחות שעומדות מאחורי זה.

היו"ר דוד אמסלם:

שי, תענה לי לשאלות שלי. עזוב עכשיו את ההתאגדות. אתה, כמה שנים שם?

שי אלפי:

אני, שי אלפי, נמצא שם משנת 2000.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה היית הראשון שם או שלפניך היו גם?

שי אלפי:

לפניי היו.

היו"ר דוד אמסלם:

מי? יושב פה איזה מישהו?

שי אלפי:

אני אסביר לך מה קורה. מדובר פה בקבוצה של ברסלבים, של נ-נח-נחמן מאומן, זו ההגדרה של הקבוצה, שהתיישבו שם כבר מלפני יותר מעשרים שנה, לעסוק בעניין של הפצה.

היו"ר דוד אמסלם:

הם נמצאים פה?

שי אלפי:

הם נפטרו רובם. אני בשם עמותה שהיא קיימת, של הבעלים, עמותה שנקראת 'קרן רבי ישראל' ועמותה שנקראת 'האש שלי תוקד עד ביאת המשיח. אלו שתי עמותות שאני מייצג אותן פה. שתי העמותות האלו, מדובר על מאתיים משפחות שחיות שם באתר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

שי, אני רוצה להתקדם.

שי אלפי:

עניתי לך, עשרים שנה. אני, שי, שבע עשרה שנה נמצא שם.

היו"ר דוד אמסלם:

יש לך בסטה?

שי אלפי:

יש לי בסטה.

היו"ר דוד אמסלם:

מה היה לפני הבסטה? אתה הקמת את הבסטה או שקנית אותה ממישהו?

שי אלפי:

כשאני הגעתי היו שני רישיונות של רוכלות ניידת והיינו על ארבע בסטות. זו המציאות שהייתה כשאני הגעתי.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה הגעת מה היה באתר?

שי אלפי:

היו שני רישיונות רוכלות ניידת ובפועל היו לנו ארבע בסטות.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שהיו שם שני רוכלים. רוכלות דרך אגב, היא רוכלות ניידת. זה אני אומר לך לפי חוק, אין רוכלות אחרת.

שי אלפי:

מלבד השטח שלו.

היו"ר דוד אמסלם:

יש רוכלות ויש בעל חנות. אלה שני דברים שונים.

שי אלפי:

יופי, אז נורא חשוב לי לציין פה שאני נמצא בשלושה פסקי דין שונים. יש לי פסק דין שיש לי רשות לעבוד מהמתחם המוסדר שם, הוותיק, שהוא שטח של כעשרים מטר חזית. אחריו, עוד עשרה מטר, יש לי פסק דין חלוט מול המינהל ומול המושב, שיש לי רשות מהמינהל להעמיד שם את העגלות שלי. אחרי שהמדינה התנגדה ואמרה, 'יופי שהמועצה נתנה לכם עגלות בשטח של המדינה', בדיוק מה שאתה מעלה, הזמינו אותי לבית משפט מול המינהל, על פי פסק הדין המינהל כתב, 'תבוא עם רישיונות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

רק שנייה, מי תבע אותך? אני לא ידעתי.

שי אלפי:

גם המינהל תבע אותי והראשונים שתבעו אותי היו האגודה של מירון. לכל אורך הדרך ההתנהלות שלי הייתה מול האגודה של מירון.

היו"ר דוד אמסלם:

איזה מעמד יש לאגודה של מירון?

יצחק וקנין (ש"ס):

שטח מוכרז.

שי אלפי:

אני אסביר לך את הבעיה. לכאורה, האגודה, וזה מה שנגעת בגבולות השטחים, יש את שתי החלקות, זה טאבו וזה שלב א', שלב ב' יש קו כחול של מושב מירון. אנחנו נמצאים בין הקו הכחול לטאבו. על השטח הזה רק עכשיו לפני שבועיים, נדמה לי, הפקידו תב"ע.

היו"ר דוד אמסלם:

בין הקו הכחול לטאבו זה שטח גלילי? לא מתוכנן? מהו?

שי אלפי:

שטח לא מתוכנן שעוד אין לו תב"ע.

היו"ר דוד אמסלם:

מי הבעלים של השטח?

שי אלפי:

רובו מינהל.

היו"ר דוד אמסלם:

אז איך הר מירון בא אליך בכלל?

שי אלפי:

יפה. כמו שעכשיו שמעת את הדיון, כל אחד מתיימר להגיד שהוא שולט על שטחים נוספים ובגלל זה גם בית המשפט נתן לי סעד - - -

היו"ר דוד אמסלם:

בוא תענה לי עכשיו, שי, עזוב עכשיו את הניואנסים המשפטיים, אני לא שם, אני לא בית משפט. אני רוצה להבין, אני לא הייתי שם, תאר לי את המצב שם. אני מבקש ממך, תן תיאור מה היה.

שי אלפי:

אני אתאר. יש שם במשך עשרים שנה כמויות של אוטובוסים ומבקרים שמגיעים לאתר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה ברור. לא, מבחינת הבסטות מה היה.

שי אלפי:

מבחינת הבסטות, אנחנו תמיד עמדנו באזור הפריקה של האוטובוסים, איפה שהציבור מגיע. הציבור הזה כולו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה היה בסטה? זה היה אוטו? מה זה היה?

שי אלפי:

רכבים וסככות לחילופין, או בסטות קבועות או רכבים. במשך השנים כל פעם באו, לא נתנו לנו רישיונות קיפלו את הבסטות, לא נתנו לנו רישיון פתחנו בסטות.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, רוח' אנג'איי כזה.

שי אלפי:

בדיוק, כשאנחנו מבקשים הסדר כל השנים ומתעלמים, אומרים לנו שאין תב"ע, אי אפשר לעשות שם הסדר, אז עכשיו הגיע - - -

היו"ר דוד אמסלם:

בקיצור, בחניות שם הקימו כמה בסטות.

שי אלפי:

מאד חשוב לי להגיד שאני - - -

היו"ר דוד אמסלם:

באילו שנים התחילו הבסטות?

שי אלפי:

הרישיונות הראשונים יש לי מ-2005.

היו"ר דוד אמסלם:

מ-2005 התחיל סיפור הבסטות. לפני כן מה היה?

שי אלפי:

מבחינת רישיונות. יש לי תצ"אות של עשרים שנה שאני שם. בית משפט ראה אותן. רישיונות מ-2005.

היו"ר דוד אמסלם:

הרי יש לך גם ידע אישי לפני שבאת.

שי אלפי:

הבסטה הראשונה שם, לפני עשרים שנה בדיוק עמד שם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לפני עשרים ואחת שנה לא היה כלום?

שי אלפי:

לפני עשרים ואחת שנה רק שולחנות עם ספרים, לא היה רכב או מבנה.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת היה שם שולחנות וספרים. זאת אומרת אנשים עסקו ברוכלות - - -

שי אלפי:

עסקו, יש לי אפילו דוח, יותר מעשרים שנה.

היו"ר דוד אמסלם:

תגיד לי מתי, תספר לי.

שי אלפי:

נראה אם אני יכול להסתכל.

היו"ר דוד אמסלם:

לא דוח, תגיד לי מה - - -

שי אלפי:

עשרים ואחת שנה, אני חושב, אל תתפוס אותי - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לקחת רק שנה אחורה.

שי אלפי:

כן, משהו כזה.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שבעצם, כל סוגיית ההתנהלות של הדוכנים, אתה מדבר על בסביבות עשרים- עשרים וחמש שנים.

שי אלפי:

שלנו. לפנינו עסקו שם רוכלים. לא יודע מי היה שם, באו והלכו.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אומר שהיו שם רוכלים, הלכו ובאו, זאת אומרת תופעת הרוכלות סביב קבר רשב"י היא תופעה שאני מניח שמתנהלת שם כבר עשרות שנים.

שי אלפי:

עשרות שנים.

שלמה שלוש:

בעוד הרבה קברים, לא רק שם.

היו"ר דוד אמסלם:

הדיון הוא על זה. אני מסכים, אבל הדיון הוא על זה. בואו נעבור לעניין. אתה אומר שאתה לפני כעשרים שנה היית בין הראשונים. מתאר לי כאן שלמה שיש איזה מבנה אחד שהוא קבוע שהתפתח. אתה יודע, היה פעם עשרים מטר, נהיה מאה מטר.

שי אלפי:

המבנה הקבוע הוא סוגיה יש תביעה משפטית מאד מורכבת, במבנה הקבוע הזה בעצם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

של מי המבנה הקבוע?

שי אלפי:

של מנוחה שנפטרה, שהיה לה חוזה עם המינהל שבעקבות שריפה במקום ביקשו לבנות חזרה ולחדש את הרישיון. הגורמים שלא רצו שהדבר הזה יתקיים, בגלל שאין תב"ע למקום שהיא יושבת עליו, המינהל נתן לה מתוקף זה שהיא יושבת שם עוד לפני שהיה איזשהו משהו.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל היות וזה מבנה שהיה קיים אז לא צריך תב"ע כדי לשפץ אותו אם הוא נשרף.

שי אלפי:

על זה התחילו להתווכח.

היו"ר דוד אמסלם:

לא צריך להתווכח, זה החוק.

שי אלפי:

התווכחו בבית משפט והצליחו לעצור אותם ועשו להם הפסקת הליכי בנייה. הם לא יכולים לפתוח את העסק - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אז איך זה הגיע מעשרים מטר למאה מטר? אתה אומר, על השוונג כבר נהיה יותר?

שי אלפי:

לא, ממש לא, המבנה שלה עומד וקיים בפנים, הוא לא יכול לשמש למכירה, גם מבחינת בית המשפט הוא מחסן.

היו"ר דוד אמסלם:

למה הוא משמש כיום?

שי אלפי:

מחסן. מסביב למבנה שלה יש מתחם, מתחם שנקרא מתחם טלר, בבית משפט הגדירו אותו כמתחם טלר ושם יש לי פסיקה שלי שמותר לי לעבוד מכל המתחם, שזה סדר גודל של מאתיים ומשהו מטר.

היו"ר דוד אמסלם:

מאתיים מטר מרובע?

שי אלפי:

כן. סמוך אליו, אחרי שהגעתי לפסיקה והפשרה עם הישוב, מיד רצו, הביאו את המינהל - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, מה אתה עושה במאתיים מטר? הקמת סככה, בסטה, מה?

שי אלפי:

שם יש לי סככות.

היו"ר דוד אמסלם:

סככות?

שי אלפי:

במאה מטר האלה סככות ויש לי שם רישיון קבע.

היו"ר דוד אמסלם:

מדובר על חמש הבסטות או שזו בסטה אחת?

שי אלפי:

זו אחת. זה המקום שהתיישבנו אנחנו, העמותות, יחד עם הזקנה המנוחה. בצמוד אליו, במתחם של עוד מאה מטר, יום אחרי זה, היה רשום שם עגלות, חוץ מהמתחם הזה. יש לנו עגלות ניידות והצורך של העגלות והריבוי, אם תשאל, הוא כי כל הזמן משנים את תוואי הפריקה של האנשים, יכול להיות שאתה יושב ואין לך בן אדם והכל תלוי בהלך הרוח של מי שיושב שם, עוצרים את הכביש, פותחים את הכביש, אנחנו צריכים לעבוד אז אנחנו עולים עם עגלות למקום של האוטובוסים כדי לעבוד.

אני הגעתי למצב שיש לנו שלושה רישיונות פעילים חתומים של רוכלות ניידת, שהם מוגדרים אך ורק למתחם הרשב"י. אין בכל אזור הגליל רישיונות למתחם הרשב"י. בן אדם מקבל רישיון רוכלות במרום גליל הוא מקבל חותמת 'לא כולל מתחם הרשב"י'.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. שי, כשאתה מדבר אתי על ניידת, זה באמת משהו נייד?

שי אלפי:

נייד, עגלות.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת זה שלוש עגלות?

שי אלפי:

שלוש עגלות.

היו"ר דוד אמסלם:

לא ארבע, שלוש.

שי אלפי:

שלוש עגלות ואחת קבע, איפה שהזקנה. זה מה שיש לנו.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת בעצם מה שאתה אומר - - - זה העגלות?

שי אלפי:

זה העגלות. חוץ מאתנו יש עוד רוכל אחד, אולי יש לו רישיון, אני לא בטוח.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אתה אומר ככה, כדי לסכם, אתה אומר שיש שם מבנה של מאתיים מטר של הזקנה בזמנו שהוא מחסן.
אתה אומר שיש לידו צמוד אליו - - -

שי אלפי:

צמוד אליו, לא מותר לי לבנייה אבל חתום על ידי המינהל שמותר לי לעמוד שם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

המאתיים מטר קודם, זה מאה מטר נהיה עכשיו?

שי אלפי:

לא, השטח השני, אמרתי לך, פסק דין אחד מאתיים מטר, פסק דין שני מול המינהל מאה מטר, שם אסור
לי לבנות אבל מותר לי לעמוד עם עגלות.

היו"ר דוד אמסלם:

יש לך עוד מאתיים מטר ששם עשית את הסככות.

שי אלפי:

מאה מטר של העגלות ומאתיים מטר סככות.

היו"ר דוד אמסלם:

זה מה שאמרתי. יש לך מאתיים מטר מחסן, מאתיים מטר סככות ומאה מטר עגלות.

שי אלפי:

יופי, ועומדות מאחורינו מאתיים משפחות.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה, דקה, עזוב את המאתיים משפחות, אנחנו עוד לא שם. זה מה שיש במתחם?

שי אלפי:

לא, חוץ מזה יש עוד שלושה רוכלים, אחד נכנס לפני חצי שנה, עוד שניים שנמצאים במתחם, שהם על תקן של רוכלות ניידת.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, כל המתחם הזה שדיברנו עליו, כמה זמן הוא היה? בין כמה לכמה זמן הוא היה, לפני אלה החדשים?

שי אלפי:

המתחם הזה, אנחנו בעצם עברנו מהמתחם של החניות למעלה למתחם למטה, בשנת 2000 בערך.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שאתה בגרוסו מודו נמצא במקום כעשרים שנה, זה בעצם המתווה? זה המקום? אתה מאשר את זה, שלמה?

שלמה שלוש:

לא בדיוק.

היו"ר דוד אמסלם:

אם הוא מגזים בשנתיים לפה או לשם זה פחות חשוב.

שלמה שלוש:

זה לא שנתיים. הם נמצאים באתר הרבה שנים. אני לא יודע אם שבע עשרה כמו שהוא אומר, אבל הם לא היו למטה, למטה היה מישוה אחר, לפניהם.

שי אלפי:

זה היה נוח, קנינו את זה ממנו. זה היינו הק.

שלמה שלוש:

קניתם ממנו, אוקיי. זה לא היינו הק. זה משהו אחר, היה שם מישוה אחר ש - - -

שי אלפי:

היינו למעלה לפני זה.

שלמה שלוש:

היה כמה פעמים פינויים, כל פעם היו פינויים של המועצה ושוב חזרו.

שי אלפי:

מעולם לא חזרתי בלי העתק של בית משפט, אחרי ערעורים בבית משפט חזרתי.

שלמה שלוש:

אני כן חושב שצריך להסדיר את ה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

עוד מעט אני אדבר על זה.

שלמה שלוש:

אנחנו חברים טובים, אני אוהב אותו, זה לחוד. זה לחוד וזה לחוד. מה שצריך לעשות זה להסדיר את זה. על כל פנים, היו שם והמועצה כן עשתה מבצעים מדי פעם וניקתה את האתר.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי, שלמה, הבנתי. זאת אומרת שבגדול, בגרוסו מודו אנחנו מדברים על אירוע, ואני בכוונה רוצה לרכז את הדיון, כי יש הבדל אם יש שם ארבעת אלפים בסטות לבין אירוע שמסתכם במבנה של מאתיים מטר שטח עם סככות. כמה סככות יש לך שם?

שי אלפי:

זה מחובר הכול ביחד.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל אתה יודע, אתה מעמיד מוכרים. כמה?

שי אלפי:

לא, המתחם של המאתיים מטר משורטט במפה של המינהל, שם במתחם הזה סגור הכול, זו סככה אחת.

היו"ר דוד אמסלם:

סככה, הכוונה שלך זה רק תקרה או גם קירות?

שי אלפי:

קירות ותקרה.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת שזו לא סככה.

שי אלפי:

אבל זה לא סגור עם גג מובנה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא בטון.

שי אלפי:

כן, כי אין לי אישורים למבנה.

היו"ר דוד אמסלם:

מה שנקרא בנייה קלה.

שי אלפי:

בדיוק.

קריאה:

בנייה קלה, ברזנטים ודיקטים, שלא ייפול גשם על הספרים.

היו"ר דוד אמסלם:

ברור. ירטיב את הסידורים, איך תמכור? הבנו. ועוד שלוש ארבע עגלות, זה מה שאתה אומר.

שי אלפי:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

שלמה, תגיד, חשובה לי העמדה שלך בעניין הזה. תראה, אני תמיד אומר שהדברים מתפתחים לא מאליהם. אני מניח שאם הציבור לא היה קונה אז הוא לא היה עומד שם עם הבסטה. זאת אומרת שאתה מרגיש צורך ציבורי, בלי קשר אליהם עכשיו, לתת שירות לאנשים. אני מדבר אתך מבחינת המבקרים. שירות, לקבל שירות. אחד רוצה נר, אחד רוצה מסגרת, אחד רוצה סידור, אישה רוצה אולי כיסוי ראש שלא הביאה, כן? כמו שאני הייתי למשל, בקבר ר' שמעון בעל הנס, יש שם גם את אותה תופעה - - -

קריאה:

בטבריה. רבי מאיר בעל הנס.

היו"ר דוד אמסלם:

רבי מאיר בעל הנס, סליחה. זה דומה, דרך אגב, בהיקפים?

שי אלפי:

לא.

היו"ר דוד אמסלם:

זה יותר גדול שם?

קריאה:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

אתם לא חושבים שצריכים ליזום מהלך להסדרת הנושא באופן מסודר?

שי אלפי:

היקף המכירות שם הוא כפול. זו נקודה מעניינת. כמות המבקרים בטבריה היא חצי והיקף המכירות הוא כפול.

היו"ר דוד אמסלם:

איך אתה יודע כמה מוכרים שם?

שי אלפי:

חברים שלנו. הסוחרים שם חברים שלי.

היו"ר דוד אמסלם:

מתקשרים?

שי אלפי:

יש קשר, עובדים ביחד. אני אגיד לך מאיפה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

סתם מעניין, תן לנו תובנה, למה לדעתך?

שי אלפי:

למה לדעתך? כי עודדו את זה, סידרו את זה, פתחו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אומר ששם - - -

שי אלפי:

הקהל רוצה את זה.

יוסף שוינגר:

שם מסודר. בטבריה האתר מסודר, תאורה.

שלמה שלוש:

בגדול, יש צורך ציבורי בוודאי למה שהם עושים, בחלקו לפחות. אבל מה שהיה צריך לעשות, לדעתי, רחבת הכניסה של הקבר הייתה צריכה להיות פנויה כולה. באזור החניות, באזור הירידה מן האוטובוסים, באזור הזה, שם לעשות את הבסטא. זה היה צריך להיות כניסה יפה כמו בכותל, מקום שאתה בא, כאן אתה בא למקום קדוש. המקום שכל הציבור יורד, בין כך הוא מגיע משם, לתת להם שם. לסדר להם מסודר, יפה.

היו"ר דוד אמסלם:

יוסף שוינגר, הרב.

יוסף שוינגר:

אני לא רב, אני התפטרתי לפני כמה דקות.

היו"ר דוד אמסלם:

התפטר מתפקיד הרב? אני לא יודע, העוזר שלך אמר שאתה רב, אולי החזיר אותך בלי לדעת. תגיד, יוסף, למה אתם לא עושים משהו שם?

יוסף שוינגר:

תראה, גם אם נשב עכשיו יומיים, כולל הלילה, עם הפסקות, עם סיר הדגים, ולא נפסיק לא נגיע ל-50%, לכן אנחנו צריכים להיות מאד מתומצתים. השטח שם, הספציפי, לא נמצא בבעלות של המרכז. אני מייצג את המרכז הארצי, זו חברה ממשלתית שאחראית על המים, החשמל ואספקת העובדים לאתר. האזור הזה מבחינתנו, מעולם לא התעסקנו איתו, אין לנו מנדט להתעסק איתו ואנחנו גם לא יכולים להתעסק איתו מבחינה משפטית סטטוטורית. אני מהמדינה קיבלתי את האישור לטפל בהלולת הרשב"י ובאתר ספציפי. אם אתה רוצה לחדד את הנושא מה הבעיה עם ה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי, אני פה כדי לחדד.

יוסף שוינגר:

כן, אבל לא במסגרת התפקיד. אני יכול להגיד לך כמתפלל, מה יכול להיות שמפריע פה.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אני לא רוצה כמתפלל, אני רוצה כיושב ראש, מנכ"ל המרכז.

יוסף שוינגר:

אין לי מנדט לטפל באזור הזה כי זה לא בתחום הסמכות שלי.

היו"ר דוד אמסלם:

מי נותן לך את הסמכויות שם?

יוסף שוינגר:

מי שמקנה לי את הסמכויות הוא מדינת ישראל.

היו"ר דוד אמסלם:

מי?

יוסף שוינגר:

המשרד לשירותי דת.

היו"ר דוד אמסלם:

מי? ספציפי, המנכ"ל, השר?

יוסף שוינגר:

מנכ"ל, שר.

היו"ר דוד אמסלם:

אני מצפה ממך, כמנכ"ל המרכז הארצי למקומות הקדושים, שאתה תוביל. תראה, במדינה זה עובד כך, זה מתקשר גם לדיון הקודם, עשיתי דיון עם המשטרה ועם שב"ס קודם. אני מצפה ממשהו שיש לו אחריות על הנושא בכללותו, על האתר, כשאתה עושה הילולות אתה אחראי, מבחינתנו, לפחות להבנתי, כי זה לא רק הילולות, זה גם האתר, הקבר. כדי שיבואו מבקרים לקבר אתה צריך גם לייצר להם את התנאים, אחרת הם לא יבואו. אולי נביא אותם במסוקים, מה אתה אומר? אני מניח שאם הכביש לא היה קיים שם היית נזעק לעניין איך להביא אותם. אני מניח שאם צינור המים לא היה מגיע היית צריך לבוא ולהגיד, 'תשמעו, חבר'ה, משהו פה לא בסדר'. אתה, דרך אגב, אחראי רק על האתר הזה או על עוד אתרים?

יוסף שוינגר:

כל מדינת ישראל.

היו"ר דוד אמסלם:

כמה אתרים כאלה יש?

יוסף שוינגר:

בערך 136.

היו"ר דוד אמסלם:

תראה, זה אחד המרכזיים, ללא ספק.

יוסף שוינגר:

לגמרי.

היו"ר דוד אמסלם:

תשמע, יוסף, אני מוכן לסייע לך בעניין ואני אגיד לך איך בסיכום אני אעשה.

יוסף שוינגר:

אני אומר לך, אני חייב להיות איתך כן.

היו"ר דוד אמסלם:

אין לך זמן? תהיה איתי כן.

יוסף שוינגר:

אני אהיה איתך כן. אני לא יכול לטפל משפטית בדבר שהוא לא בתחום האחריות שלי.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, לא הבנת. רב יוסף, אני אגיד לך.

יוסף שוינגר:

רגע, תן לי. אתה שואל אותי, תן לי לענות מדי פעם.

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה.

יוסף שוינגר:

תודה. יש שם, אנחנו, למול הוועד של מירון, לא משדרים תמיד על אותו גל, האינטרסים של המועצה האזורית והאינטרסים שלנו לא תמיד זהים וגם יש לנו ויכוח עם הרבה הרבה גופים שם. לצפות מאיתנו, כשאני לא בעל על השטח ואני לא יכול, אם אתה שואל אותי, מי שיכול לעשות סדר, אתן לך עצה, ידע אישי חינוך, צריך לקרוא לפה לממונה על המחוז מטעם מינהל מקרקעי ישראל, הם הבעלים על השטח. עכשיו ואני שואל, לפני שהגיעו לישיבה, תרשה לי לסיום, ביררתי את הנושא, עשיתי שיעורי בית ואמרו לי שהקצו להם, במסגרת תב"ע, יש מתחם שיזפון, ששם הקצו לבסטות כדי שהם יוכלו להיות שם. כשאמרתי אם ישאלו אותנו, בטח היושב ראש ירצה לדעת מה הפתרון אז אמרו לי שיש מתחם שהוקצה לפרויקט מסחרי.

היו"ר דוד אמסלם:

אני לא שם, יוסף.

יוסף שוינגר:

עוד נקודה אחת, אם אתה שואל אותי מה מפריע, למה באמת יש את הבעיות, יכול להיות שאם לא הייתה מוזיקה רועשת, יכול להיות שאם לא היו הרבה אלמנטים שלא מפארים או אולי לא הכי מכבדים את הכניסה לאתר, יכול להיות שכל הדיון הזה לא היה מתקיים.

היו"ר דוד אמסלם:

יכול להיות, אבל אני לא שם. אני אגיד לך מה אני חושב לפני שאעביר את רשות הדיבור. תראה, רשום לי כאן שאתה מנכ"ל המרכז למקומות קדושים, אתה המנכ"ל, אתה לא איש פשוט. מדינת ישראל לא מייצרת מנכ"לים בתפקידים האלה לכל איזו שטות. יש לך אחריות, התפקיד זה אחריות. אני רואה אותך אחראי על האירוע. בוודאי ובוודאי שכדי לחולל שם מהלך אני אעזור לך ואני אקרא להם ואני אראה לך איך עובדים בעניין הזה. אז בוודאי שיש בעלים לקרקע, שזה המדינה, זה רמ"י, בוודאי, יש שם גם מועצה, זה תחום השיפוט שלה, אבל אני לא אגלה לך סוד, כמעט כל אתר בירושלים כולל אותו הדבר, הקרקע היא לא של העירייה, העירייה היא בתחום השיפוט שלה, התקציבים לפעמים באים ממשרדים, בדיוק במבנה הזה. 'יד אבשלום' הוא כזה. אתה רוצה שאני אמנה לך עוד אתרים כאלה? הכותל הוא כזה. לכן אני אומר, בגדול, אני מוכן להתניע מהלך, אני אגיד לך עוד מעט איך נעשה את זה, בסוף, בסיכום שלי, כדי שהקבר של הרשב"י יהיה מכובד. מכובד.

לפי התיאור שמתנהל כאן זו בושה וחרפה. אני לא מאמין שהיה איזה עם בעולם שהיה מרשה לעצמו להתנהל כך עם אחד הקדושים שלו. 'יאללה, תביאו בסטה', 'יאללה, עזוב אותך', זה לא שלי, המועצה לא מסכימה, ההוא שלח את ההוא לשם, בינתיים סגרו את הכביש למטה. זו לא התנהלות ככה, תיאטרון ירושלים לא מתנהל כך.

יוסף שוינגר:

אבל יש מועצה אזורית שהיא הסטטוטורית - - - יש מינהל ואתה מפיל את זה על גוף שלא קשור למתחם.

היו"ר דוד אמסלם:

אני אגיד לך איך התפיסה שלי ואני אעזור לך לקדם את זה, אל תפחד. אני בא, למזלך, מהתחום האורבני.

יוסף שוינגר:

גם אני, הייתי ראש מועצה שנים.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אם היית ראש מועצה אז אתה לא צריך לשאול את השאלות האלו.

יוסף שוינגר:

אני לא שואל, אני לא מתעסק במתחם שאני לא יכול לגעת בו משפטית.

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו נביא את זה למשפטית, שתיגע בו, אל תדאג.

יוסף שוינגר:

זה דבר אחר. אני אומר לך מבחינה משפטית. כל דבר עושים עם היועצים המשפטיים, הם אמרו לי, 'זה לא התחום שלך'. לא רק זה, גם אסור לי להתערב. אני נמצא שם בעימותים עם ועד המושב על ימין ועל שמאל, אני אומר לך אמיתי, שנדע את התמונה.

היו"ר דוד אמסלם:

איזו מועצה אזורית זו?

יוסף שוינגר:

מרום הגליל.

היו"ר דוד אמסלם:

זה מושב? ועד המושב?

יצחק וקנין (ש"ס):

המושב הוא מושב מירון.

היו"ר דוד אמסלם:

זה לסיכום. כבוד הרב, אתה רוצה להתייחס לזה? בבקשה, יצחק.

יצחק וקנין (ש"ס):

כן, אני קצת מכיר את החיים במקום, מכיר את כל ההתפתחויות שיש במקום הזה, כי אני גר באזור. אני חושב שדווקא היום ישנו איזה מהלך, למה התעורר כל העסק פתאום? מה פתאום התעורר העסק של הבסטות? בוא נשים את הדברים על השולחן. יש עניין היום באמת להסדיר את כל המקום הזה, מבחינת פיתוח, מבחינת השקעה כספית שהמדינה מוכנה לתת לטובת העניין הזה.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה, אתה שומע מה אומר יצחק?

יוסף שוינגר:

סליחה, לא הייתי מרוכז.

יצחק וקנין (ש"ס):

אני אחזור.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אמרת את משפט המפתח.

יצחק וקנין (ש"ס):

אמרתי, המדינה היום מוכנה לשים הרבה כסף לכל הנושא של הפיתוח של האתר. כולנו מכירים את צוואר הבקבוק של העלייה סביב ל"ג בעומר, גם העניינים של התחבורה הציבורית, כמה כוחות משטרה צריך כדי להסדיר את כל הבאים, זה מגיע לפעמים לחצי מיליון איש, מאתיים אלף, שלש מאות אלף איש, לא פשוט להסדיר את כל הדבר הזה. אני חושב שבתוך כל ההסדר הזה, שהיום מחפשים לעשות לאתר עצמו ולגייש לאתר, המדינה החליטה סוף סוף לשים כסף.

היו"ר דוד אמסלם:

מי, יצחק?

יצחק וקנין (ש"ס):

נגב גליל, דתות, משרד התיירות.

היו"ר דוד אמסלם:

מישהו מאגם את המשאבים?

יצחק וקנין (ש"ס):

כן, מאגמים. יש מנהלת היום.

היו"ר דוד אמסלם:

אני לא יודע, אולי גם המנכ"ל לא יודע, בואו נספר לו.

יצחק וקנין (ש"ס):

יש מנהלת של האתר שעובדת היום, לדעתי, מול המועצה האזורית, אני חושב שגם מול המינהל, כי יש חלק מן התכניות שכן אושר, לפחות על דרכי הגישה.

היו"ר דוד אמסלם:

מנהלת האתר זה נקרא?

יצחק וקנין (ש"ס):

כן.

דני סידא:

יש את המרכז הארצי לפיתוח מקומות קדושים.

היו"ר דוד אמסלם:

זה אתה, שווינגר? הוא המנהלת.

יוסף שוינגר:

לא, לא, לא.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה יודע על מה יצחק מדבר?

יוסף שוינגר:

אין מנהלת.

יצחק וקנין (ש"ס):

זה בסמכות שלה.

היו"ר דוד אמסלם:

חבר הכנסת וקנין אומר שיש איגום משאבים, קצת דתות, קצת נגב גליל - - -

יואב בן צור (ש"ס):

לא קצת, הרבה.

יצחק וקנין (ש"ס):

הרבה, הרבה כסף. מה שלא היה בעבר. כל שנה, אני יכול להגיד לך, היו ויכוחים כמה כסף נותנים רק לתקופה של ל"ג בעומר וכל פעם שקענו בתוך העסק. אני אומר לך, אנחנו מדברים על סכומים, אני יושבתי בתוך ועדת הכספים, לאשר את התקציבים, לא לאשר אותם, כמה אנחנו נותנים. יושבתי עם מנכ"ל משרד הדתות, כל פעם זה עלה וירד, לפי הדרישות של המשטרה, כי בכל זאת המשטרה לוקחת אחריות כבדה מאד בתאריכים האלה בתקופה של ל"ג בעומר. צריך למצוא פתרון לל"ג בעומר, שהוא המסה הכבדה, אבל צריך למצוא פתרון לכל האתר הזה, כמו שאתה ציינת, שיכבד את האתר, שלא יהיה הכול פרוביזורי, זה מקים בסטה, זה לוקח.

יש שם, בואו נשים על השולחן, איש הישר בעיניו יעשה. אתה יכול לעגן את זה עם הבסטה להוא, ההוא יבוא יפתח, זה על גלגלים, תפנצ'ר את הגלגלים, מה שאתה רוצה, שמים את הכול על השולחן. כדי לפתור את כל הבעיה הזו, החליטו סוף סוף לשים סכום גדול מאד של כסף. הסכום הזה יפתור את הבעיות, לדעתי, גם של הרוכלות. כיוון שזה יסדיר גם את כל הנושא של התחבורה.

היו"ר דוד אמסלם:

יוסף, אתה מכיר את זה?

יוסף שוינגר:

זה מה שאמרתי לך מקודם, שבתכנית העתידית אני יודע שרוצים להקים מתחם מסחרי באזור שהוא קצת

יותר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא שואל את זה. אני שואל שאלה, אתה יושבת עם השר לנגב ולגליל?

יוסף שוינגר:

כן, הייתי עוזר שלו שנים.

היו"ר דוד אמסלם:

לאחרונה, אני מדבר. אתה מכיר את התקציב שעליו מדבר יצחק?

יוסף שוינגר:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

על איזה סכום מדובר?

יוסף שוינגר:

זה תלת שנותי, אבל זה באזור ה-20 מיליון.

היו"ר דוד אמסלם:

יופי. לעשות תכנית ל-20 מיליון, היא בעיקר תכנית פיזית, לא הולכים להביא לשם זמרים. כדי לארגן תכנית פיזית צריך לקחת אדריכל, צריך עכשיו לבוא במגע עם הבעלים של הקרקע, עם המועצה האזורית, עם המועצה המקומית, עם מנהל האתר, לשבת ולעשות פרוגרמה. סביב הפרוגרמה הזאת להתחיל להכין, צריך עכשיו להתחיל להיכנס לתכנון מפורט.

דני סיידיא:

עשו, עשו. אנחנו כבר אחרי זה.

היו"ר דוד אמסלם:

מי עשה?

יצחק וקנין (ש"ס):

דני, יש לך מה להגיד?

קריאה:

דני, תגיד את התפקיד שלך, שיידעו מה אתה עושה.

דני סיידיא:

התפקיד שלי, אני כרגע נמצא פה כפרויקטור מטעם המשרד לענייני דת, שנקרא פרויקט - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אמרת לי שאתה עובד במועצה.

דני סיידא:

לא אמרתי שאני עובד מועצה, אמרתי שראש המועצה ביקש ממני, כתושב המקום, שבמידה וישאלו שאלות למועצה ואני אדע לענות עליהן אז אני אענה.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אתה מתנדב כאן מטעם ראש המועצה.

דני סיידא:

אמרתי את זה בתחילת דבריי.

היו"ר דוד אמסלם:

חשבתי שאתה עובד מועצה, שראש המועצה אמרה לך, 'תייצג אותי'.

דני סיידא:

לא, לא, לא.

היו"ר דוד אמסלם:

רק שתדע, בדרך כלל, סתם רק שתדע, כשאנחנו מזמינים את המועצה, אז אחד מהעובדים מייצג את המועצה, לא השכן של ראש העיר.

יצחק וקנין (ש"ס):

לא, הוא היה הרבה שנים ראש המועצה.

דני סיידא:

קודם כל אני הייתי הרבה שנים ראש המועצה וניהלתי את זה, את כל העניין של ל"ג בעומר. דבר שני, עד לפני חודשיים הייתי חבר מליאת המועצה ופעיל שם. עכשיו אני פרויקטור של הסדרת דרכי הגישה לרשב"י.

היו"ר דוד אמסלם:

זו ההגדרה של העבודה?

דני סיידא:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

רק הסדרת דרכי הגישה?

דני סיידא:

לא, כרגע הפרויקט הנוכחי הראשון שיצא לפועל, כבר יש קבלן זוכה ובשבוע הבא הכלים נמצאים בשטח, זה הסדרת דרכי הגישה.

הי"ר דוד אמסלם:

אני אסביר משהו. תראה, דן, בדרך כלל אתה גוזר את דרכי הגישה מתוכנית כוללת יותר, יש תכנית כוללת - - -

דני סיידא:

יש תב"א.

הי"ר דוד אמסלם:

כשהתכנית אומרת יש לנו את כל הביצוע ואנחנו גוזרים אותו לשלביות. אנחנו יכולים להגיד, שמע, קודם כל הכי דחוף לנו עכשיו לעשות את דרכי הגישה, למה? עוד מעט ל"ג בעומר, אז אנחנו חייבים. אתה גוזר את השלביות מהתכנית הכוללת. זה לא שיש לך כמה שקלים ואתה אומר, טוב, בוא נעשה שביל ועכשיו בוא נחכה, יהיו לנו עוד כמה שקלים, אז נתקן את השירותים. הרי הבסטות פה זה הדבר הכי זניח בכל האירוע. אני מניח שמדובר על כל המתחם שם, על כל השירות של הקהל, יש תאי שירותים שצריכים להיות שם, יש סככות שצריכות להיות ויש גם ספסלים, מים. אני יכול לתת לך אינספור נושאים שאתה צריך להתייחס אליהם ברמה הפרוגרמטית בכלל. דרכי גישה בוודאי ובוודאי.

מתוך זה אחד הנושאים זה שטחי המסחר שאמורים לתת פתרון או שירות למבקרים. זה קורה בכל אתר. ניקח אותך לאיזה אתר הכי מצ'וקמק פה בארץ, אתה תראה שסביב האתר בסוף גם עושים חנות למזכרות, חנות אחרת, תלוי בכמות המבקרים באתר, אז הבסטות הן הדבר הכי קטן. כל הדיון עכשיו הוא סביב הבסטות, אני נתתי לזה להתקדם, זה בסדר, אבל אני שואל שאלה אחרת, דן, האם יש לכם תכנית לגבי כל האתר? כל ההר?

דני סיידא:

יש תב"ע שנחתמה לפני חודש על ידי מנכ"ל משרד הדתות, היא התב"ע, הפרוגרמה, של כל האזור.

הי"ר דוד אמסלם:

תב"ע זה לא פרוגרמה. תב"ע זה תב"ע.

דני סיידא:

לא, אמרתי שהיא התכנית הכוללת. התב"ע הזו נחתמה לפני חודש והיא כרגע בהפקדה ואנחנו פועלים לפיה כאילו שהיא כבר מאושרת וגוזרים ממנה חלקים, כמו שאמרת, ומתחילים להתקדם בכיוון הזה.

הי"ר דוד אמסלם:

אתם נכנסתם לתכנון מפורט?

דני סיידא:

אנחנו כבר מבצעים. נכנסנו לתכנון מפורט וחלק מהדברים שהם לא שנויים במחלוקת אנחנו מבצעים, כמו דרך גישה וכמו הסדרה של העניין הזה של - - - בשביל זה עלה הנושא של הבסטות.

היו"ר דוד אמסלם:

אתם יכולים להציג לנו את התכנית?

דני סיידא:

בטח.

היו"ר דוד אמסלם:

את כל התכנית של כל האתר?

דני סיידא:

כל התכנית.

קריאה:

היא עוד לא עברה שלב ההתנגדויות.

דני סיידא:

אמרתי שהיא רק נחתמה.

קריאה:

הם עולים על הקרקע, אבל עוד לא היו התנגדויות.

קריאה:

לתכנית הזו הייתה התנגדות.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה מדבר אתי בשפה אחרת. יש את הנושא של התב"ע, הפקדתם אותה. התב"ע בעיקר באה להגדיר שימושי קרקע. מהתב"ע אתה נכנס לתכנון מפורט על בסיס אותן הנחיות תב"עיות על שימושים, דרך הגישה, מה רוחב דרך הגישה וכו'. האתר, בתב"ע אין תכנון של המבנה, יש לך קובייה. אתה נכנס ומתחיל לתכנן את כל מה שאמרתי קודם. זה התכנון המפורט שנכנסים אליו וממנו גוזרים שלביות ביצוע, זה מה שאמרתי קודם. אז אתם עכשיו נמצאים בהליך של תב"ע, שהיא בהפקדה. אני גם מסכים איתך שאפשר לקדם תכנית כפוף לזה שהתב"ע בהפקדה, כאילו היא אושרה.

קריאה:

אבל לא לעלות על הקרקע.

היו"ר דוד אמסלם:

בסדר, עזוב את זה עכשיו. אני, מעניינת אותי התכנית, לא הביצוע. התכנית לגבי כל ההר. זאת אומרת תכנית בינוי, סלילה, קירות תמך, תשתיות אחרות, תאורה, יש לך? אתה יכול להציג לי את זה?

דני סיידא:

כן, אבל כמובן - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני אזמין אותך לשבוע הבא, אתה תראה לי את זה?

דני סיידא:

בטח, אני אביא את אנשי המקצוע, גם את עורך התב"ע.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אני לא תב"ע, אני צריך את האדריכל.

דני סיידא:

האדריכל שבדק את התב"ע. נביא את האדריכל ונביא את אנשי המועצה ונציג בפניכם, בשמחה.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אם אתה אומר שיש תכנון מפורט, במסגרת התכנון המפורט נתתם תשובה גם לשטחים המסחריים?

דני סיידא:

נכון, יש מקום שמוגדר כשטח מסחרי.

קריאה:

איפה הוא מוגדר?

דני סיידא:

אתה שואל?

היו"ר דוד אמסלם:

לא, לא, לא. אתה עונה רק לי.

דני סיידא:

באזור בריכת המים העגולה מתוכנן שם שטח מסחרי.

היו"ר דוד אמסלם:

שאתם הולכים לבנות אותו?

דני סיידא:

כן, לא בשלב הזה אבל כשהתב"ע תיכנס לתוקף, כן, זה ייבנה.

היו"ר דוד אמסלם:

במסגרת החשיבה הזו, אתם חשבתם גם איך אתם מטפלים באנשים הקיימים?

דני סיידא:

זה לא בהגדרת התפקיד שלי או שאני בסוד העניינים בשלב הזה.

היו"ר דוד אמסלם:

כמה שטח מסחרי יש לכם שם?

דני סיידא:

כמה מאות מטרים, אני לא זוכר כרגע במדויק.

היו"ר דוד אמסלם:

טוב, הבנתי. בעצם, כדי לסכם את מה שאתה אומר, דן - - -

דני סיידא:

יש פה אחד שמלווה את זה די הרבה שנים, הרב ישראל דרעי, הוא יכול לתת לך יותר פרטים אם הוא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא יודע, כל שנייה אתם מעבירים אותי לרב אחר, אני כבר מבולבל.

דני סיידא:

הרב ישראל דרעי מנהל את המקום כבר הרבה שנים.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה המנהל?

ישראל דרעי:

אנחנו לא רבנים, אנחנו אנשים פשוטים.

יואב בן צור (ש"ס):

דודי, אני יכול להגיד משהו?

היו"ר דוד אמסלם:

ודאי, בבקשה.

יואב בן צור (ש"ס):

אני חייב לומר, אני מ-94' עד 97' ניהלתי את המקומות הקדושים בצפון, כך שאני מכיר קצת את הנפשות הפועלות ואת האזור ואת המקום ואת כל מה שקשור לדברים מסביב. אז אני רוצה לומר שני דברים, דבר ראשון, המרכז הארצי למקומות קדושים אין לו שום שיג ושיח בשטחים מסביב. הוא לא אחראי עליהם, הוא לא ממונה עליהם, הוא לא יכול לטפל בהם. זו לא איזה דרך גישה רק לקבר הרשב"י, זו דרך גישה לישיבת בני עקיבא, זה דרכי גישה למושב, זו לא איזושהי טריטוריה שאני אומר, כל זה השטח של רבי שמעון בר יוחאי. 'המקומות הקדושים' מטפלים נקודתית במתחם הקבר עצמו.

נכון, כשהגיעו לאירועי ל"ג בעומר אז 'המקומות הקדושים' ריכזו את כל ההכנות לל"ג בעומר, מה שהיינו עושים כל שנה, גם אז וגם היום, החליף אותי הרב ישראל דרעי אגב בתפקיד ולכן הוא אמר הרב ישראל דרעי. הוא מטפל בכל הנושאים, בתיאום עם המשטרה, בתיאום עם המועצה האזורית, בתיאום עם ועד המושב, בטיפול בדרכי הגישה, בחשמל, במים, בשירותים, בכל הדברים האלה הוא היה הכוח המרכזי אבל בעקרון, אין לו שום סמכות, לא על הדוכנים שנמצאים בעלייה ולא בירידה ולא באף מקום. אלה דברים שסטטוטורית נתונים לשיפוטה של המועצה וועד המושב, שהשטחים שלהם. לכן, אני חושב שהכתובת כרגע, נכון לעכשיו, היא לא הם, אלא אם כן יוכרז שכל דרכי הגישה וכל החניונים וכל מה שמסביב, נמצא באחריות סטטוטורית עניינית בבעלות של המרכז למקומות הקדושים/מדינת ישראל. זה נכון לומר.

אני רוצה לומר שצריך לדעת שבקבר הרשב"י יש הרבה דורשי בעלויות, הקדשות כאלה והקדשות אחרים ויש אנשים עם חזקות. העסק שם הוא מאד מסובך, הוא מאד מסובך. קשה מאד לצאת ראש עם כל הדברים האלה. לא יודע מה מדינת ישראל צריכה או אמורה לעשות בדברים האלה, אבל במציאות מאוד מסובך לנהל את האתר הזה. לא כמו אתרים אחרים, שכמעט ואין עליהם ויכוחים והם בבעלות מלאה של 'המקומות הקדושים', שמטפל בהם בצורה מסודרת, כמעט בלי שום בעיות, כמעט בלי שום בעיות.

המקום הזה הוא בעייתי מאין כמוהו, בגלל הבעלויות הצולבות. יש שם בתוך המתחם חדרים של אנשים וחזקות של שנים, מאד מאוד מורכב, מאד מאוד מסובך ולכן כל תכנית שהוגשה לאתר עצמו נתקלה בקשיים ובוטלה. הייתה תכנית שיפוצים כוללת שרצו לעשות לאתר, לשנות את המבנה, כמו שנעשה בקבר רבי מאיר בעל הנס, למשל, ששם יש בעלות אחת, שיודעים שמשפחת וקנין, מאז ומתמיד, הקדש רבי מאיר בעל הנס, שם יכלו לבצע שיפוץ, נכון, גם שם זה היה בתרומה של אדמונד ספרא ז"ל, שנתן תרומה גדולה ושיפצו את המקום. באמת המקום נראה שם הרבה יותר מסודר והרבה יותר נורמלי. במציאות של פה, עם בתי דין כאלה ואחרים, בד"צים כאלה ואחרים, מנעו בעצם את שיפוץ הקבר בכללותו. אני מקווה שגם הדבר הזה יבוא באיזושהו שלב על פתרונו.

שלמה שלוש:

אבל שיפצו, הקבר שופץ.

יואב בן צור (ש"ס):

כן, שלמה, רצו לעשות שינויים הרבה יותר גדולים, שנינו יודעים. רצו לעשות שינויים הרבה יותר גדולים לרווחת כולם. הפרוגרמה שיש, תקן אותי, דני, אם אני טועה, היא רק לגבי הסביבה, לגבי החניונים, לגבי דרכי הגישה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה לא הקבר עצמו, אני מבין. אני שומע את יואב, אז אם כך על מה הגשתם תב"ע?

שלמה שלוש:

הקבר שופץ והקבר מנוהל על ידי ההקדש.

היו"ר דוד אמסלם:

אני לא מדבר על זה עכשיו. אני שואל שאלה פשוטה. אני שומע מה שיואב אומר. יואב אומר, 'תקשיב טוב, זה יותר מדי מסובך לכן אף פעם לא שיפצנו שם, כי הייתה לנו בעיה', אז אל"ף, אם זה נכון, מה שהוא אומר, אני מניח, אבל אם זה לא נפתר מאז שהוא עזב ועד היום אז בשביל מה אנחנו צריכים 20 מיליון שקל?

שלמה שלוש:

כבר שופץ הקבר, מה זאת אומרת?

יואב בן צור (ש"ס):

לא, מה שהוא מתכוון, 20 מיליון זה לכל מה שמסביב חוץ מהאתר.

דני סיידיא:

תשתיות ודרכי גישה.

היו"ר דוד אמסלם:

יפה. עכשיו אני שואל אחרת, אם אתם הגשתם תב"ע אז אני מניח שהגשתם תב"ע לתשתיות ודרכי גישה, כמו שאמרת, מחוץ לאתר.

דני סיידיא:

נכון, מחוץ לאתר, הכול מחוץ לאתר.

היו"ר דוד אמסלם:

הבעיות עדיין קיימות ואם אתה מגיש תב"ע אז סימן שיש לך מה לומר בשטחים האלה.

דני סיידיא:

המבנה תמיד היה מחוץ להתדיינות. למבנה יש הקדש, שהוא שיפץ את המקום לפני מספר שנים, די טוב, פחות טוב, אבל הוא משופץ, הוא ראוי, הוא בסדר גמור. למבנה עצמו יש הנהלה של ועדת החמישה ששלמה שלוש הוא המנהל שלה. זה למבנה. מבחוץ, כל דרכי הגישה וכל התשתיות וכל החניונים, הם מנוהלים על ידי - - - כרגע יש פרוגרמה שמוגשת ונחתמה על ידי משרד הדתות, שהוא הגוף שמרכז את הכול.

היו"ר דוד אמסלם:

דן, אני שואל שאלה אחרת. לגבי ההקדש הבנתי. לגבי הדרך מסביב - - - דרך אגב, אם הקרקע היא לא של משרד הדתות ויש שם בעלויות, כמו שאמר יואב, איך נכנסתם לאירוע? איך אתם משפצים? זה קרקע שלכם?

דני סיידיא:

לא, כמובן ששותפים שם כל הגורמים. ממ"י נמצא, רשות העתיקות, כל הגורמים שותפים.

היו"ר דוד אמסלם:

אתם הכנסתם את כל הגורמים פנימה?

שלמה שלוש:

כולל ועדת החמישה.

דני סיידא:

כולל כל הגורמים, ועדת החמישה היא חלק מהגורמים.

היו"ר דוד אמסלם:

שמעתי מיואב שזה מסובך מאוד.

יצחק וקנין (ש"ס):

לא, יואב התכוון לאתר.

יואב בן צור (ש"ס):

התכוונתי לקבר עצמו שזה מסובך. בשטחים מסביב זה לא אמור להיות מסובך.

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו מדברים על כל דרכי הגישה והסביבה, שזה אומר שזה חלק מההר. לא נכנסתי כרגע לשאלה אם דרכי הגישה זה גם למושב וגם לשיבה התיכונית.

דני סיידא:

לכולם, הכול, מענה לכול.

היו"ר דוד אמסלם:

אני משאיר את זה לכם. אני מניח שאתם נכנסתם והגשתם תב"ע ויש שם בעלויות ויש גם התנגדויות של בעלי הקרקע, משום שאתה לא יכול להגיש תב"ע בלי ליידע אותם. אז עכשיו אתם מגישים את התב"ע. לדעתך, מי צריך לנהל את האירוע הזה?

דני סיידא:

המרכז לפיתוח המקומות הקדושים מנהל את זה בפועל.

יוסף שוינגר:

את מה? איזה אירוע?

דני סיידא:

אתה מדבר על האירוע של השיפוץ?

היו"ר דוד אמסלם:

הפיתוח, כן.

דני סיידא:

לדעתי המרכז לפיתוח המקומות הקדושים הוא זה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אומר שאתם משפצים את דרכי הגישה.

דני סיידא:

נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה זה - - -

דני סיידא:

אני פרויקטור מטעם משרד הדתות.

היו"ר דוד אמסלם:

'המקומות הקדושים'?

דני סיידא:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

יוסף?

דני סיידא:

גם, כן.

יוסף שוינגר:

זה כמה משרדים.

היו"ר דוד אמסלם:

אני כבר מסובך.

דני סיידא:

זה מאוד פשוט.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל עזוב, נראה לי שהארגונים שלכם יותר מסובכים מאשר לנהל את האתר, אבל נעזוב את זה עכשיו.

יוסף שוינגר:

אגמו תקציבים מכמה משרדים.

היו"ר דוד אמסלם:

בסדר, לא שאלתי כמה משרדים, איגום משאבים יש בהרבה מקומות. אני שואל מי הצינור. אתה אומר שבעצם אתה מתחזק, אתה סולל את האתר, אתה מפתח. אני אגיד לך משהו, אני רוצה להסביר לאנשים, סיימת לפתח, למי אתה מוסר אותו לאחזקה?

דני סיידיא:

להבנתי ולהבנת המערכת, למרכז הארצי לפיתוח המקומות הקדושים.

היו"ר דוד אמסלם:

מי זה? זה אתה.

דני סיידיא:

לא, אני פרויקטור, אני לא עובד של - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אבל הוא לא יודע. הוא בכלל לא מתחזק, הוא משהו אחר, הוא לא יודע את זה.

דני סיידיא:

הוא לא יודע?

היו"ר דוד אמסלם:

לא.

דני סיידיא:

אני חושב שבדיונים הם - - -

יוסף שוינגר:

אנחנו אמורים לתחזק את דרכי הגישה?

דני סיידיא:

כך ההבנה של המדינה וכך ההבנה של כל הגורמים.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה לא יודע.

יוסף שוינגר:

אני שומע את זה פעם ראשונה. לא ידעתי. כנראה לא הייתי באותם דיונים איתך.

דני סיידא:

לא איתי.

יוסף שוינגר:

לא יודע.

דני סיידא:

בכל הדיונים שאני הייתי היה ברור שאחרי - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני אעשה לך סדר.

יוסף שוינגר:

יש מועצה אזורית שלא קיימת, יש פה מינהל ומפילים על הגוף שחובטים בו מכל הכיוונים. אני צריך לארגן הילולה, אין לי כסף לארגן הילולה, אני יושב מול נציגי משטרה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני מכרתי את הבית של חמותי, אני אתן לך קצת.

יוסף שוינגר:

אתה יודע מה? אני קורא לך שאת ההילולה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זוהי לא תשובה שאני מצפה ממנכ"ל. יכול להיות שיש לנו בעיה בתפיסה של התפקיד.

יוסף שוינגר:

יכול להיות. אנחנו מנהלים בגבולות של מה שאני יכול לנהל, לפי המנדט שנתנו לי.

היו"ר דוד אמסלם:

קח את המנדט. אל תחפש שמישהו ייתן לך, קח את האחריות. דרך אגב, באף נושא, אני לא חייב לעשות דיון על הנושא הזה.

יוסף שוינגר:

אבל כשאנחנו מנסים אומרים לנו זה לא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני אעזור לך. אני עוד מעט אגיד בסיכום. תראה, אני בא מעולם התשתיות, כמו שהוא אומר לך, אני בניתי תשתיות במיליארדי שקלים, אני יודע איך זה עובד, לכן אני המום ממה שקורה פה.

יוסף שוינגר:

אני לא יכול לבוא במקום מועצה אזורית, אני לא יכול לבוא במקום - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני אמרתי לך לבוא במקום?

יוסף שוינגר:

אני יכול לבוא במקום הוועד של המושב?

היו"ר דוד אמסלם:

אבל אני אמרתי לך במקום? זה לא דיכטומי, או אתה ואתה לבד. דרך אגב, איך הגשת תב"ע? אתה הגשת תב"ע, לא אני, לא המועצה, אתה הגשת את התב"ע. מישוהו שילם. מי הגיש את התב"ע? בשם מי הגשת את התב"ע?

דני סייידא:

משרד הדתות.

היו"ר דוד אמסלם:

יפה. מי האדריכל?

דני סייידא:

מבל.

היו"ר דוד אמסלם:

מישהו שילם לו כמה פונטים?

דני סייידא:

שילמו לו, משלמים לו.

היו"ר דוד אמסלם:

מי, המשרד?

דני סיידא:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

והוא לא יודע, המנכ"ל?

יוסף שוינגר:

למה אני לא יודע?

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אומר לי - - -

ישראל דרעי:

אדוני היושב ראש, אני יכול להגיד משפט?

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי, אני מחכה שתגיד.

ישראל דרעי:

אני מטבעי שותק, מכירים אותי פה. אני רואה שיש פה איזה סלט אחד גדול.

היו"ר דוד אמסלם:

בוא תעשה לנו סדר.

ישראל דרעי:

אני אעשה לך סדר במשפט אחד. אתה רוצה להבין מה הולך ברשב"י?

היו"ר דוד אמסלם:

כן.

ישראל דרעי:

אני מזמין אותך לביקור וסיור. אני אטייל איתך, אני אראה לך, אני אסביר לך, עם מפות ועם הכול, אתה תקבל ראייה אחרת לגמרי. יש כאן בלבול, כל אחד מדבר דברים, תקשיב טוב - - -

מיכאל יפרח:

כל כך הרבה שנים אתה יושב שם שאתה מדבר על בלבול? תגיד לי, מאיפה באת? אתה מעל עשרים שנה בתפקיד שם אוכל חינם, לוקח משכורות. תתבייש לך.

היו"ר דוד אמסלם:

עצור, עצור, ישראל, עזוב, שניה, דקה. מה השם שלך?

מיכאל יפרח:

יפרח מיכאל.

היו"ר דוד אמסלם:

יפרח, אם עוד פעם אחת אתה צועק - - -

מיכאל יפרח:

אני אצא.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אתה תישאר ותשתוק.

מיכאל יפרח:

אני לא יכול לשמוע את הדברים האלה.

היו"ר דוד אמסלם:

תשים אטמים. יש לך פה מים, תירגע. מה זה הדבר הזה? נראה לך שאתה עכשיו נמצא בבסטה וצועק על הסחורה?

מיכאל יפרח:

אני לא קשור לבסטות.

היו"ר דוד אמסלם:

אז, אדוני, כאן זה לא שוק.

מיכאל יפרח:

אני לא קשור, אבל אני קשור לנפשות הפועלות שם ואני מכיר את כולם פה.

היו"ר דוד אמסלם:

איך קוראים לך, שוב?

מיכאל יפרח:

מיכאל.

היו"ר דוד אמסלם:

מיכאל, אני מבקש ממך, אתה לא מדבר פה מילה בלי שאתה מבקש ממני אישור דיבור.

מיכאל יפרח:

תודה, כבודו.

היו"ר דוד אמסלם:

לא צריך כבודו.

ישראל דרעי:

רק להבהיר. אני לא מדבר על נושא הדוכנים בכלל, זה לא תחום שלנו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דבר על מה שאתה רוצה.

ישראל דרעי:

לא, מעולם לא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

ישראל, דבר על מה שאתה רוצה, אל תיבהל מאף אחד, דבר מה שאתה רוצה, נו.

ישראל דרעי:

ההערה שהערתי, להזמין אותך לסיור זה להסביר לך את הפרויקטים ואת התב"עות והכול. לכל דבר יש פתרון ואת זה אני אשמח מאוד - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי, ישראל.

שלום אהרון:

אפשר רק לומר מילה?

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה.

שלום אהרון:

לפני רגע שמענו את מי שכיהן כראש המועצה הדתית, הוא הסביר שהפקידו תכנית וגם ייעדו שטח לסוחרים, אבל משום מה אף אחד לא יושב עם הסוחרים לפני כן - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. אליהו דדוש, בבקשה.

אליהו דדוש:

אני החלפתי את דני סידא בתפקיד, אני ראש מועצה דתית במרום הגליל. עקרונית אני לא אחראי על הנושא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה מתחיל כאן עם כולם, רק אני אחראי. תתחילו, יאללה.

אליהו דדוש:

זה מיוחד להגיד פה שאני אחראי כי אחרי זה - - - עקרונית, אני מסתכל על הדברים, אני בן מרום הגליל, נולדתי שם, מי שמכיר את קבר הרשב"י לפני הרבה שנים, זה היה מקום עם מאות בסטות בתקופה של ל"ג בעומר, לאט לאט צמצמו את העניינים ומלפני עשרים שנה חלק מהמכירות שם הן באופי של הציון, הבסטות האלו הן שם. הציבור משתמש בזה. אנחנו מכירים את הציבור של מרום הגליל, הציבור שמגיע, אנשים יורדים, קונים נרות, קונים כיפות, זה צורך של הציבור הנושא של הבסטות שם. אני לא אומר שזה יהיה בסטות, ודאי שצריך להסדיר את זה בצורה מסודרת, לשים אותן במקום מסודר, זה לא בתוך מתחם הרשב"י בכלל, זה על הכביש שמוביל לרשב"י, כשירדים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אליהו, כרגע הדיון שלי הוא לא על הבסטות. יש לך משהו לחדש לי מעבר למה שדיברנו פה?

אליהו דדוש:

אין לי מה לחדש, אני אומר לך - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אז אין צורך, אם אין לך מה לחדש אז חבל לנו על הזמן.

אליהו דדוש:

אוקיי, בסדר, אני רק אומר שהציבור כן משתמש במתחם שם ונהנה מזה בסופו של דבר.

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי. במתחם, אתה מתכוון של הרשב"י, בסטות, שירותים, כבישים, הכול?

אליהו דדוש:

לא, אני מדבר על הנושא של המכירות, שמוכרים שם, הציבור משתמש בזה, צריכים את זה.

היו"ר דוד אמסלם:

האמת, הפתעת אותי, עד עכשיו לא ידעתי, חשבתי שהם מוכרים לעצמם. אז אם הציבור קונה סימן שהוא משתמש בזה טוב.

אליהו דדוש:

בסדר גמור.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, אני לא קונה דבר שאני לא צריך. אני מניח שכל אדם רציונלי, זה מה שקורה שם. בבקשה, משטרת ישראל.

מיכה טובול:

שלום אדוני, אני מיכה טובול, ראש ענף רישוי ואבטחה של המחוז הצפוני. קודם כל חשוב לעשות הפרדה בין השגרה בכל ימות השנה לבין ההילולה של הרשב"י, שמבחינתנו נתפסת כאירוע אפילו הכי גדול במדינת ישראל וחשוב לשים את הדברים על השולחן. מבחינתנו כמשטרה הנושא של הרוכלות חונה ברישוי עסקים של המועצה האזורית. משטרת ישראל לא מטפלת ברוכלות כדרך שגרה אלא אם היא מתבקשת על ידי הרשות לסייע במקרה של תקיפה או במקרה של פינוי. בכל ימות השנה, במידה שאנחנו נדרשים אנחנו מסייעים.

בהילולה של הרשב"י, דיברו פה על הנושא של הרוכלות, כל הרוכלים שנמצאים בציר הגישה לרשב"י, אנחנו מבחינתנו ההנחיה לרשות היא לפנות את כולם על מנת לפתוח את הציר. הציר הזה הוא ציר הכרחי, ציר שמהווה ציר חירום שאנחנו משתמשים בו למקרה שנצטרך.

הנושא הבווער כרגע, הנושא של מציאת מקום חלופי. אני הייתי בקשר עם הרשות בכל הנושא של פיתוח ציר הגישה לציון, מאחר שמבחינתנו הוא מאוד משמעותי למשטרת ישראל. איך יעשו אותו ואיך יבנו אותו? מבחינתנו החשיבה היא שיהיה ציר שהוא פתוח ורחב, על מנת שבזמן אסון נוכל למלט אנשים בצורה מסודרת למטה, לכיוון שער המושב. מה שהבנתי מהרשות זה שהם רצו כבר להתחיל בתחילת החודש בעבודות, אנחנו היינו שותפים לכל הדיונים עם האדריכל, עם המהנדסים שם ברשות בכל הנושא של פיתוח ציר הגישה. התכנון המקורי שלהם היה להתחיל בתחילת החודש - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתם ישיבתם עם האדריכל לגבי הציר עצמו?

מיכה טובול:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת אתם נתתם לו הנחיות לגבי רוחב הכביש, מפרצים וכו'?

מיכה טובול:

בדיוק. מבחינתנו, למרות שלא אהבו את זה, אמרו שזו פעם בשנה, אבל מבחינתנו גם פעם בשנה יש לה חשיבות.

יואב בן צור (ש"ס):

בתכניות שלכם בציר הזה יש דוכנים?

מיכה טובול:

לא. אנחנו מדברים, מי שמכיר את העלייה לרשב"י - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא חשוב, מיכה, אתה לא צריך לתת תשובה, אני אסביר למה, משום שאתה לא ממקם את הדוכנים. אתה ביקשת בפיק לפנות את זה בגלל שאנחנו מפנים פה הרבה דברים בפיק וזה בסדר.

מיכה טובול:

בדיוק.

היו"ר דוד אמסלם:

רק התכנון צריך לקחת בחשבון את הפיק.

מיכה טובול:

כן. בהחלט כן. בגלל זה גם היינו שם.

היו"ר דוד אמסלם:

גם אם פעם בשנה צריך כביש ברוחב של עשרה מטר, צריכים לעשות אותו, מה לעשות?

מיכה טובול:

נכון. כל הסמכות שלנו היא שלום הציבור ושם היינו ועמדנו על כך שהשינויים יהיו בהתאם למה שביקשנו. תודה.

היו"ר דוד אמסלם:

תודה רבה. רבותיי, האם מישוהו רוצה לומר משהו לפני שאני מסכם?

מיכאל יפרח:

אני קודם התרשמתי מהחוכמה שלך, אתה איש חכם, חבל על הזמן, איך קלטת את כל התמונה פה.

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו לא בקטע של התשבחות. תודה. בבקשה, שי.

שי אלפי:

ספציפית רציתי להעיר למיכה, מה שהוא אמר, הערה קטנה, שבמסגרת ציר העלייה הזה, באמת בל"ג בעומר כל שנה היו מוציאים לנו צווי פינוי ולגבי האזור המסודר שלנו גם מוציאים צווי פינוי ולעולם בית משפט ביטל צו הפינוי.

היו"ר דוד אמסלם:

תודה רבה. חברים, אתם רוצים לומר משהו לפני שאני אסכם? יצחק? תראו רבותיי, אני דווקא מקבל את ההצעה של ישראל. דרך אגב, שלמה, יש לכם במתחם אולם ישיבות שאנחנו יכולים לנהל שם ישיבה מסודרת?

שלמה שלוש:

כן.

שלמה שלוש:

אצלי במשרד.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אבל יכול להיות שיש לך משרד עם ארבעה כסאות, עוד מעט תשמע את הרשימה.

דני סיידיא:

יש אולם ייעודי לזה.

היו"ר דוד אמסלם:

מנהלת הוועדה תתאם לנו שם אולם ישיבות. אנחנו נעשה גם סיור במקום. אני מסכים איתך שאין כמראה עיניים, בסופו של דבר גם אנחנו צריכים להתרשם, למרות שבדמיון שלי אני כבר רואה, אבל זה לא משנה, אבל אני מסכים, וגם נעשה שם דיון מקצועי. לדיון אני רוצה להזמין את מינהל מקרקעי ישראל, נציג המחוז וגם את מי שעוסק בעסקאות של הקרקע, אלה שני אנשים שונים, את ראש המועצה האזורית מרום גליל בכבודו ובעצמו. אם לא אז נבוא אליו למועצה אנחנו. אנחנו צריכים את יו"ר ועד המושב, שיהיה נציג בדיון, נשמע גם אותו. מנכ"ל משרד הדתות. המנכ"ל של 'המקומות הקדושים' כבר יושב פה, גם אותו. תזמיני גם את פינסקי מאתרי מורשת, בואו נראה איך אנחנו מחברים אותם תקציבית. כמובן את משטרת ישראל, את מנהל האתר, שלמה שלוש, ואת ישראל דרעי. הוא מנהל אתר ואתה?

קריאה:

הוא אחראי - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתה מטעמו אחראי על האתר?

קריאה:

הוא מנהל מחוז צפון של כל המקומות הקדושים.

היו"ר דוד אמסלם:

מנהל מחוז צפון של המקומות הקדושים. אני גם מבקש להזמין את ראש המועצה הדתית אליהו דדוש וכמובן את הפרויקטור שלנו, דן סיידא. אני מבקש להזמין את האדריכל של המקום. אני מבקש להזמין, כמובן, את אגף התקציבים, שהוא האחראי על הנושא של המקומות הקדושים, בהיבט של הכסף, צריך לזהות מי הבן אדם שמתקצב.

קריאה:

מה עם הרב רבינוביץ'?

היו"ר דוד אמסלם:

הרב רבינוביץ', נשאר אותו בירושלים כרגע. אני לא מוציא אותו בחינם מירושלים. אני יכול לצאת, הוא, זה בעיה.

משרד המשפטים כמובן, הנציג שעוסק בנושא של ייעודי קרקע, אני פחות רוצה אותו בזוויות הדת, אלא יותר בנושא הקרקעי. שכחתי משהו לדעתכם? כמובן את כל חברי הוועדה ואת יצחק וקנין באופן אישי ומוזס. גם את נינה, את נינה תרשמי באבטחה וגם את שבתאי מטעם המשטרה.

שי אלפי:

כרגיל, שכחו אותנו.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, לא, לא, לא. אני רוצה לומר משהו לגביכם. אל"ף, יש נציג שלכם אבל, אני פתחתי, תסמכו. אני נמצא כאן גם כדי לאזן את האינטרסים, כולל שלכם. בסך הכול, אני כבר מתחיל את הדיון שם, אבל הנושא של רוכלות מתפתח בכל המדינה. זה היה חלק מוסדר בחוק, גם היום, ולמדינה יש אחריות גם לאנשים שיושבים שם ומתפרנסים. צריך גם לתת את הדעת. בקצה יש אנשים, משפחות וילדים.

שי אלפי:

בסוף הסיור תבוא לקנות.

היו"ר דוד אמסלם:

לא צריך, נשמה, הכול בסדר. לכן אנחנו נאזן את כל הצרכים, כמובן גם של האנשים ובעיקר של האנשים, אנחנו באים לדאוג לאנשים, פחות לקירות, יותר לאנשים. אז אנחנו נקיים שם דיון, לדעתי זה יהיה בתחילת המושב הבא, אחרי הפגרה, בעוד חודש אנחנו מסיימים פה. רק תגידו מי זה נציג התושבים, תגידו למנהלת הוועדה את מי להזמין.

יואב בן צור (ש"ס):

אתה לא רוצה לעשות את זה לפני ל"ג בעומר?

היו"ר דוד אמסלם:

קשה לי, עד ל"ג זה לא יעבוד. אני רואה את העסק יותר מתוכן. דרך אגב, ישראל או דן, כפוף לכל האנשים שאמרתי זה כבר יוצא לנו 25 איש.

קריאה:

יש אולם.

הי"ר דוד אמסלם:

אתם תארחו אותנו שם. אנחנו נעשה את זה ובעזרת ה' משם, דן ויוסי - - - פונקציית המטרה של הישיבה שלי שם היא לא לעשות 'אתה לא בסדר', עזוב, הבנו פה שהדברים פלואידים, הם זורמים לצדדים. הרעיון בישיבה שם זה לקחת בן אדם אחד, להפנות את כל הקנים למקום אחד, זו הכוונה.

יואב בן צור (ש"ס):

לפני כן תנסו לקבע את הדברים האלה, מי בעצם אחראי.

הי"ר דוד אמסלם:

בדיוק. לפני כן, דן, אתה הבן אדם הכי קרוב לזה שמבין אותי, ברמת הביצוע. אני אומר בגדול, תצטרכו לעשות ישיבות מכינות כדי לסכם ביניכם ולבוא מגובשים, זה יחסוך לנו זמן גם בקצה וגם זמן שלי כאן. לפעמים אני מביא לכאן שלושה אנשים כדי להסביר להם מי המנהל ביניהם, אז כדי לחסוך לי את זה תהיו מוכנים יותר, תעשו עבודה מכינה לקראת הישיבה, בסדר?

רבותי, אני מודה לכולם, נסיעה טובה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:18.